

מסוד של תוף האספקלריה המאירה, צריך הוא להקים את המשכן להאיר ממנו, ולא מאחר. (ועל זה) הלבנה צריכה להאיר מן השמש, ולא מאחר. בא וראה, כנסת ישראל צריכה להתעלות למעלה ולהתדבק בתוף השמש. פתח ואמר, (ויקרא ו) זאת תורת העלה היא העלה. אמר רבי שמעון, פתוב (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה'. עולה עליה וקשר של כנסת למעלה, ודבוק שלה בתוף העולם הבא, להיות הפל אחד. נקראת עולה קדש קדשים, ומשום כך נקרא עולה, שעולה ומתעטרת להיות הפל אחד בקשר אחד בשמחה.

ומשום שעולה למעלה למעלה, פתוב זאת תורת העלה. סוד של זכר ונקבה כאחד, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. העלה, שעולה לתוף העולם הבא להתקשר בתוכו, שנקרא ודאי קדש הקדשים, וגם העולה היא קדש הקדשים.

ומשום כך הסדור של שחיטתה לצד צפון, שהוא צד שמאל, שהרי תורה שבעל פה לא עולה בחיבות, אלא רק כשמתעורר צד הצפון, שכתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבגני. ואז היא עולה בחיבות ומתעטרת ב'מין, ומתחברת באמצע, והכל מאיר מהסוד של קדש הקדשים, וזה מתוף סוד האדם, ברצון הכהן ובשירת הלויים ובתפלת ישראל.

והרי בארנו, שעולה קדש הקדשים בסוד הרוח העליונה, משום ששלוש רוחות קשורות כאחת. רוח תחוננה שנקראת רוח הקדש, רוח שלפנים באמצע שנקראת רוח חכמה ובינה. וכן נקראת הרוח התחוננה. אבל זו

לאקמא משפנא, לאנהרא מניה, ולא מאחרא. (ועל רא) סיהרא אצטריך לאנהרא מן שמשא, ולא מאחרא. תא חזי, כנסת ישראל אצטריכת לאסתלקא לעילא, ולא תדבקא גו שמשא.

פתח ואמר, (ויקרא ו) זאת תורת העולה היא העולה, אמר רבי שמעון, פתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. עולה סליקו וקשירו דכנסת ישראל לעילא, ודבוקא דילה בגו עלמא דאתי, למהוי כלא חד. אקרי עולה קדש קדשים. ובגין כך אקרי עולה, דסלקא ואתעטרא למהוי כלא חד. בקשורא חדא בחדו.

ובגין דסלקא לעילא לעילא, פתיב זאת תורת העולה. רזא דכר ונוקבא כחדא, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. העולה: דסלקא גו עלמא דאתי, לאתקשרא בגויה, דאקרי קדש הקדשים ודאי, ועולה נמי קדש הקדשים היא.

ובגין כך, סדורא דנכיסו דילה לסטר צפון, דאיהו סטר שמאלא. דהאי תורה שבעל פה לא סלקא בחביבותא, אלא כד אתער סטרא דצפון, דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבגני, וכדין איהי סלקא בחביבותא, ואתעטרא בימינא, ואתחברת באמצעיתא, ואתנהיר פלא, מרזא דקדש הקדשים, ודא מגו רזא דאדם, ברעו דכהנא, ובשירתא דליואי, ובצלוחתא דישראל.

והא אוקימנא, דעולה קדש הקדשים, ברזא דרוח עלאה, בגין דתלת רוחין קשירין פחדא, רוח תפאה, דאקרי רוח הקדש רוח דלגו באמצעיתא דאקרי רוח חכמה ובינה. וכן אקרי רוח תפאה, אבל האי אקרי רוח דנפיק מגו שופר, כלול באשא ובמאיא. רוח